

ясно божіето голѣмо милосердіе, рекалз имз и тѣзи днешна притча за блѣдныа сынз, кокто има много покритз разѣмз, но послѣшайте да разѣмѣете ясно нейныа покритз разѣмз.

Человѣка, който ималз два сына, той е богз, а двата сына сѣ, двата вида на человекцыте: сирѣчь, праведныте и грѣшныте. Старыа сынз нарича праведныте: зашто Адамз бѣши най перко чистз и праведенз, а младыа нарича грѣшныте, зашто грѣха сѣ родилз послѣ когато согрѣшилз Адамз, и Каинз. А дето казва чи баццата раздѣлилз иманіето си равно на двата си сынове, това показва намз какз богз дааз: невето, землатѣ, сланцето, мѣсацѣ, звѣздыте и сичкыте дръги добрины равно и на праведныте и на грѣшныте, но грѣшныте като видели сланцето мѣсаца и звѣздыте, начнали да имз сѣ кланѣтз и забравили истиннаго бога, а праведныте като видели божіите работы, познали бога и го прославили. Богз направилз человекца самовластенз и мѣ далз разѣмз, да познава доброто и злото: за това кога прави нѣкоа добринѣ отз своя вола, тога быва отз бога похваленз, а кога прави добро отз насиліе (безз вола) тога тѣзрдѣ малко ползѣ има. Зашто грѣшенз человекцз като остави доброто и избере злото самоволно, той сѣ отдалечава отз бога, заповѣдите божіи не слѣша, молитвѣ не гледа, покааніе и исповѣданіе не ще, причащеніе не зема, и така распилѣва не разсѣдно божіите дарбы отз себе си, като: ума, шкостѣ и добринныте, сѣ пріадани сѣ пїанство и блѣдз (кѣрварство): зашто тѣзи грѣхове не само дѣшатѣ погбѣлаватз, но и тѣлото злѣ повреждатз. За това грѣшенз человекцз, като си повреди ума, чистотатѣ и шкостѣ, и като изгѣби сичкыте добринны, кокто мѣ сѣ дадени отз бога, тога остава голз и гладенз, голз отз добринны, а гладенз за слово божіе. И така сѣ отдалечава отз бога и погинва, както дѣма пророкз Давидз, кокто сѣ отдалечаватз отз бога ще погинѣтз, а кокто сѣ боать, ще полѣчатз сѣкое добро: но зашто е слабо нашето естество, за това и често согрѣшаваме, ама разѣменз человекцз ако и да согрѣши нѣщо като человекцз, не трѣбѣ да бѣга отз бога далеко като блѣдныа сынз, но да тича по скоро на покааніе и исповѣданіе: зашто человекцз като остави бога и божіа законз, той сѣ прилепѣва при діавола, който го кара да пасе свинѣ като блѣдныа сынз сирѣчь, да прави сичкыте мржсны и нечисты грѣхове: като блѣдз, сребролюбіе, гордость, хѣленіе и дръги такива, и жѣлае грѣшника да сѣ насити отз тѣхз, но не може: зашто сѣкой грѣхз отз първо виждасѣ намз сладкз, а послѣ приносѣ горчица скорбѣ и вѣчнѣ мѣкѣ. И тѣж грѣшенз человекцз, като изгѣби своите добринны и исѣши тѣлото си отз гнѣсныте беззаконїа, и като види чи грѣха не можѣ да го насити и услади, тога дождава вѣ себе си, познава чи е добро покааніето, сѣ-